

Is belief in God and an afterlife merely a crutch for people who fear death? What does the Torah say about going to heaven when you die?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Vayechi (ויחי | He lived)
- Torah: Genesis 47:28-50:26
- Haftarah: 1 Kings 2:1-12
- Gospel: Luke 4:31-5:11

Preparing for Life After Death

Jacob made his son Joseph swear that he would not bury him in Egypt, but that he would be carried to the land of Israel and buried with his fathers Abraham and Isaac in the Machpelah cave. He said, "Please do not bury me in Egypt, but when I lie down with my fathers, you shall carry me out of Egypt and bury me in their burial place" (Genesis 47:29-30). Jacob's insistence on being buried in the family tomb back in the land of Canaan indicates that, even in death, he still believed in the Abrahamic promises. He believed the land of Canaan would one day belong to his children, and he wanted to be buried there. Moreover, Jacob believed in life after death. That is what he means when he told his sons, "I am about to be gathered to my people" (Genesis 49:29). Jacob anticipated being reunited with his forefathers.

Some cynics say that religion is a crutch for people who fear death. That may sometimes be the case, but it certainly does not apply to those who study Torah. The Torah does not say much about life after death. It's really not a book about how to go to heaven or what happens after we die. The Torah is more concerned with how we live in this lifetime, not the next. It is possible to read the entire Torah and conclude that there is no afterlife or resurrection from the dead. In the days of the apostles, a sect of Judaism called the Sadducees did exactly that. They read the Torah, did not see anything about an afterlife, and concluded that there is no afterlife, no heaven or hell, no resurrection from the dead.

Another sect of Judaism from the days of the apostles disagreed. They were called the Pharisees. They read the same Torah as the Sadducees, but came to a different conclusion. Though the Torah is not a book about the afterlife or how to receive eternal life, the Pharisees found many hints and clues that pointed toward the afterlife and the resurrection from the dead.

Is het geloof in God en een leven na de dood slechts een steunpilaar voor mensen die bang zijn voor de dood? Wat zegt de Thora over naar de hemel gaan als je sterft?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Vayechi (ויחי | Hij leefde)
- Tora: Genesis 47:28-50:26
- Haftarah: 1 Koningen 2:1-12
- Evangelie: Lucas 4:31-5:11

Vorbereiding op Leven na de Dood

Jakob deed zijn zoon Jozef zweren dat hij hem niet in Egypte zou begraven, maar dat hij naar het land van Israël zou worden gevoerd en begraven bij zijn vaders, Abraham en Isaac in de Machpela grot. Hij zei: "Begraaf me alstublieft niet in Egypte, maar bij mijn vaders als ik neerlig; gij zult mij uit Egypte voeren en mij in hun graf begraven" (Genesis 47:29-30). Jacob's aandringen om te worden begraven in het familiegraf, terug in het land Kanaän, geeft aan dat, hij zelfs in de dood nog in de Abrahamse beloften geloofde. Hij geloofde dat het land Kanaän op een dag zijn kinderen zou toebehoren, en hij wilde daar worden begraven. Bovendien geloofde Jacob in een leven na de dood. Dat is wat hij bedoelde als hij zijn zoons vertelde: "Ik sta op het punt om tot mijn volk te worden verzameld" (Genesis 49:29). Jacob zag ernaar uit om met zijn voorouders te worden herenigd.

Sommige cynici zeggen dat religie een steunpilaar is voor mensen die bang zijn voor de dood. Dat kan soms het geval zijn, maar het is zeker niet van toepassing op degenen die de Thora bestuderen. De Tora zegt niet veel over het leven na de dood. Het is niet echt een boek over hoe naar de hemel gaan of wat er gebeurt na onze dood. De Thora is meer bezig met hoe we in dit leven leven, niet het volgende. Het is mogelijk om de hele Thora te lezen en te concluderen dat er geen leven na de dood is of opstanding uit de doden. In de dagen van de apostelen, deed een sekte van het Jodendom, de Sadduceeën geheten, juist dat. Ze lazen de Thora, zagen niets over een leven na de dood en concludeerden dat er geen leven na de dood is, geen hemel of hel, geen opstanding uit de dood.

Een andere sekte van het Jodendom in de dagen van de apostelen was het er niet mee eens. Ze werden de Farizeeën genoemd. Ze lazen dezelfde Thora als de Sadduceeën, maar kwamen tot een andere conclusie. Hoewel de Thora niet een boek is over het leven na de dood of hoe je het eeuwige leven te ontvangt, vonden de Farizeeën vele tips en aanwijzingen die naar het leven na de dood en de opstanding uit de doden verwezen.

Once, a Pharisee named Rabbi Simai was arguing with the Sadducees. They asked him to prove from the Torah that the dead would be raised.

Rabbi Simai said, "From where in Torah do we learn the resurrection of the dead? From the verse, 'I also established my covenant with them to give them the land of Canaan.' It doesn't say '[to give] you'; it says 'to give them.' Therefore [since Abraham, Isaac and Jacob haven't yet received the land] the resurrection of the dead is proved from the Torah." (b.Sanhedrin 90b, Talmud, quoting Exodus 6:4)

Rabbi Simai's point is that God promised to give the land to Abraham, Isaac and Jacob—not just to their descendants. Yet, as the writer of the book of Hebrews points out, the patriarchs "died in faith, without receiving the promises" (Hebrews 11:13). God must keep His promise, but in order to do so, He will have to raise the patriarchs from the dead. This explains why Jacob was so adamant about being buried in the tomb of his fathers in the land of Canaan.

Part of life is preparing for death, and part of preparing for death is preparing for life after death. Jacob prepared for death in full confidence because he had a relationship with the living God.

Eens was een Farizeeër genaamd Rabbi Simai aan het ruziën met de Sadduceeën. Zij vroegen hem om vanuit de Thora te bewijzen, dat de doden zouden worden opgewekt.

Rabbi Simai zei: "Van waar in Tora leren we de opstanding van de doden? Van het vers: 'Ik stelde ook mijn verbond met hen hun het land Kanaän te geven.' Er staat niet u' [te geven]; het zegt 'om hen te geven.' Daarom [aange-zien Abraham, Isaak en Jakob het land nog niet ontvingen] de opstanding van de doden is bewezen uit de Thora." (b.Sanhedrin 90b, Talmud, Exodus 6:4, vermeldend)

Het punt van Rabbi Simai is dat God beloofde om het land aan Abraham, Isaak en Jakob te geven—niet alleen maar aan hun nakomelingen. Maar toch, zoals de schrijver van het boek Hebréeën erop wijst, stierven de aartsvaders "in het geloof, zonder ontvangst van de beloften" (Hebréeën 11:13). God moet Zijn belofte houden, maar om dat te doen, moet hij de aartsvaders uit de doden opwekken. Dit verklaart waarom Jacob zo onvermurwbaar was over begraven worden in het graf van zijn vader in het land Kanaän.

Een deel van het leven bestaat uit de voorbereiding op de dood, en een deel van de voorbereiding op de dood is de voorbereiding op het leven na de dood. Jacob bereide zich in volle vertrouwen voor op de dood, omdat hij een relatie met de levende God had.